

ਜੇ ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟੇ, ਅਰਥਰਤੀ ਪੁਰ ਡਿਗ ਪਏ।
 ਡਦ ਉਸ ਨੇ ਡਿਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ
 ਹੋ? ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲੇ, ਜੇ ਜਿਸ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ। ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ
 ਆਖਿਆ, ਜੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ;
 ਉਪਰੰਦ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲ ਦਿ-
 ਓ।—ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ, ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ
 ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਡਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੀ
 ਨਹੀਂ ਖੋਇਆ। ਉਪਰੰਦ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਡਲ-

ਵਾਰ, ਜੇ ਡਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ, ਸੁਭੀ, ਅਰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਨੇ-
 ਕਰ ਪੁਰ ਚਲਾਈ, ਅਰ ਡਿਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਸ
 ਨੇਕਰ ਦਾ ਨਾਉਂ ਮਲਕੂਸ ਸਾ। ਡਦ ਜਿਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
 ਆਪਣੀ ਡਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਕਰ; ਉਹ ਪਿਆਲਾ, ਜੇ ਮੇਰੇ
 ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਆ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾ ਪੀਵਾਂ?

ਉਪਰੰਦ ਸਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜਮਾਤ, ਅਰ ਸੁਬੇਦਾਰ, ਅਰ ਜਹੂ-
 ਦੀਆਂ ਦੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਬਨ
 ਲਿਆ। ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਨਾਨ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ
 ਉਹ ਉਸ ਬਰਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਕਯਾਫਾ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸੈਹਰਾ
 ਸਾ। ਅਰ ਕਯਾਫਾ ਉਹੋ ਸਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਹੂ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ
 ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਅੱਛਾ
 ਹੈ। ਅਰ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਅਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਮਗਰ
 ਹੋ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦਾ ਜਾਲ ਪਛਾਲ
 ਹੋਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਗ ਗਿਆ; ਪਰ ਪਤਰਸ
 ਬਾਹਰ ਖੜਾਰਿਹਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਦੂਜਾ ਸਿੱਖ ਜੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ
 ਦਾ ਜਾਲ ਪਛਾਲ ਸਾ, ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ, ਅਰ ਦਰਬਾਨਣੀ
 ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਪਰੰਦ ਉਸ

ਲੈਂਡੀ ਨੈ, ਜੋ ਵਰਬਾਨਲੀ ਸੀ, ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿਆ ਤੂੰ ਭੀ
 ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ? ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
 ੧੮ ਅਰ ਚਾਕਰ ਅਰ ਪਿਆਦੇ ਕੋਇਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਸੁਲਗਾਕੇ,
 ਪਾਲੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਖੜੇ ਸੇਕਦੇ ਸੇ; ਅਰ ਪਤਰਸ ਬੀ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ
 ੧੯ ਖੜਾ ਸੇਕਰਿਹਾ ਸਾ। ਉਪਰੰਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਜਿਸੁ
 ਤੇ ਤਿਸ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਰ ਤਿਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪੁੱਛਿ-
 ੨੦ ਆ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਜਗਤ ਥੀ ਖੁਲਕੇ
 ਬੋਲਿਆ; ਮੈਂ ਸਦਾ ਮਸੀਤ ਅਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀ
 ਕੋਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਰ ਮੈਂ ਲੁਕਾਕੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
 ੨੧ ਕਿਹਾ। ਤੂੰ ਮੇ ਤੇ ਕਿੰਉ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈਂ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਤਿਨਾਂ
 ਤੇ ਪੁੱਛ ਲੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ; ਦੇਖ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿਹਾ, ਸੇ
 ੨੨ ਓਹ ਜਾਲਦੇ ਹਨ। ਅਰ ਜਦ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਕਿਹਾ, ਤਦ ਪਿਆ-
 ਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ, ਜੋ ਪਾਸ ਖੜਾ ਸਾ, ਜਿਸੁ ਨੂੰ ਧੱਠਾ ਮਾਰਕੇ
 ੨੩ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ? ਜਿਸੁ
 ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੁਰੇ ਦੀ
 ਸਾਖੀ ਦਿਹ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਅੱਛਾ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿੰਉ ਮਾਰਦਾ
 ੨੪ ਹੈਂ? ਅਰ ਹਨਾਨ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਯਾਫਾ ਨਾਮੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ
 ਦੇ ਪਾਸ ਬਨਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋਲਿਆ ਸਾ। ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤ-
 ੨੫ ਰਸ ਖੜਾ ਸੇਕਦਾ ਸਾ। ਸੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਆ
 ਤੂੰ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੈ ਮੁੱਕਰਕੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ
 ੨੬ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ, ਜੋ ਉਸ
 ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਕ ਸਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸਾ,
 ਕਿਹਾ, ਕਿਆ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿ-
 ੨੭ ਆ? ਤਦ ਪਤਰਸ ਫੇਰ ਮੁੱਕਰਿਆ; ਅਰ ਤੁਰਤ ਕੁੱਕੜ ਬੋਲਿ-
 ਆ।

ਉਪਰੰਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਯਾਫਾ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਅਦਾਲਤ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ; ਅਰ ਇਹ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਮਾ ਸਾ। ਅਰ ਉਹ ਆਪ ਅਦਾਲਤ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਗਏ; ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਇਯੋ; ਬਲਕ ਪਸਾ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਇਯੋ। ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਕੀ ਵੇਸ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਤਿਨੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬੁਰਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾ ਸੋਂਪਦੇ। ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਰ ਆਪਣੀ ਸਰਾ ਮੁਜਬ ਤਿਸ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੋ। ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਸ ਨੈ ਅਸਾਰਤ ਨਾਲ ਆਖੀ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਮੈਤ ਨਾਲ ਮਰਾਂਗਾ। ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਫੇਰ ਅਦਾਲਤ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈਂ? ਜਿਸ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗਿਓਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਅਕੇ ਹੋਰਨੀਂ ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਹੈ? ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅੱਗਿਓਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਹਾਂ? ਤੇਰੀ ਹੀ ਕੋਮ ਅਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਸੋਂਪਿਆ ਹੈ। ਤੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜਿਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੈਕਰ ਲੜਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾ ਸੋਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਤਾ ਐਥੋਂ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈਂ? ਜਿਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਜੰਮਿਆ,

੨੮

੨੯

੩੦

੩੧

੩੨

੩੩

੩੪

੩੫

੩੬

੩੭

ਅਰ ਇਸ ਲਈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜੋ ਸਚਿਆਈ ਪੁਰ
 ਸਾਖੀ ਦੇਵਾਂ। ਹਰੇਕ ਜੋ ਸਚਿਆਈ ਥੀਂ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ
 ੩੮ ਹੈ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਚਿਆਈ ਕੀ ਹੈ? ਅਰ
 ਇਹ ਆਖਕੇ, ਫੇਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਪਾਸ ਨਿੱਕਲਿ ਆਇਆ, ਅਰ
 ੩੯ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਕੁਛ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਪਰ ਤੁ-
 ਸਾਡੀ ਇਹ ਰੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਪਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ
 ਦੇਵਾਂ। ਸੋ ਕਿ ਆ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ
 ੪੦ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ? ਉਪਰੰਦ ਉਨੀਂ ਸਭਨੀਂ ਫੇਰ ਚਿਰ-
 ਲਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕ ਬਰ-ਅੱਬਾਸ ਨੂੰ।—ਅਤੇ
 ੧੯ ਕਾਂਡ ਇਹ ਬਰ-ਅੱਬਾਸ ਇੱਕ ਪਾੜਵੀ ਸਾ। ਸੋ ਤਦ ਪਿਲਾ-
 ੨ ਤੁਸ ਨੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ; ਅਰ ਸਪਾਹੀਆਂ ਨੈ
 ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਟ ਗੁੰਦਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਰੱਖਿਆ; ਅਰ
 ੩ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਗਲੀ ਬਸਤਰ ਭਨਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤ-
 ੪ ਸਾਹ, ਸਲਾਮ! ਅਰ ਤਿਨੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਫੇ ਮਾਰੇ। ਤਦ
 ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਵੂਜੀ ਬਾਗੀ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਦੇਖੋ,
 ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾ-
 ੫ ਲੋ, ਜੋ ਮੈਂ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਛ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਪਰੰਦ ਜਿਸ
 ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਟ ਰੱਖੇ ਅਰ ਬੈਂਗਲੀ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਬਾ-
 ਹਰ ਆਇਆ। ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ
 ੬ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਪਿਆਦਿ-
 ਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਓਹ ਚਿਚਲਾਏ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਲੀ
 ਦਿਓ, ਸੁਲੀ ਦਿਓ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ
 ਨੂੰ ਲਓ, ਅਰ ਸੁਲੀ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਕੁਛ ਦੇਸ ਨਹੀਂ
 ੭ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਅਸੀਂ
 ਸਰਾਵਾਲੇ ਹਾਂਗੇ, ਅਰ ਸਾਡੀ ਸਰਾ ਮੁਜਬ ਇਹ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾ-

ਇਕ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ
 ਪ੍ਰਭ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਪਰੰਤ ਜਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ
 ਸੁਣੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਬੀ ਡਰਿਆ; ਅਰ ਅਦਾਲਤ ਖਾਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ
 ਫੇਰ ਆਕੇ, ਜਿਸ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈਂ? ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ
 ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ? ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਜੇ ਤੈ
 ਨੂੰ ਸੁਲੀ ਵੇਲਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਹੈ, ਅਰ ਛੱਡ ਵੇਲਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਹੈ? ਜਿਸ
 ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਜੇ ਤੈ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ,
 ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਵੱਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਇਸ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੇ
 ਮੈਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਡਿਸ ਦਾ ਵਧੀਕ ਪਾਪ ਹੈ। ਉਸ ਵੇ-
 ਲੇ ਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਉਸ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਾ; ਪਰ ਯਹੂਦੀ-
 ਆਂ ਨੇ ਚਿਚਲਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੈ-
 ਸਰ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ; ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਪਾਤਸਾਹ ਬਣਾਉਂ-
 ਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਕੈਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਇਹ
 ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ; ਅਰ ਉਸ ਜਾਗਾ
 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪੱਥਰ ਦਾ ਚਬੂਤਰਾ, ਅਰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਾ ਵਿੱਚ
 ਗੱਬਤਾ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਪੁਰ ਬੈਠਾ। (ਇਹ
 ਪਸਾ ਦੀ ਡਿਆਰੀ ਦਾ ਸਮਾ ਸਾ; ਅਰ ਵੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗਤਗ
 ਸਾ।) ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਾਤ-
 ਸਾਹ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਪਰ ਓਹ ਚਿਚਲਾਏ, ਕਿ ਲੈ ਜਾਓ, ਲੈ ਜਾਓ,
 ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਲੀ ਦਿਓ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ
 ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਸੁਲੀ ਵੇਵਾਂ? ਪਰ ਪਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ,
 ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਾਤਸਾਹ ਕੈਸਰ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇ ਤਦ ਉਸ ਨੇ
 ਡਿਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਸੁਲੀ ਪੁਰ
 ਕਿਲਿਆ ਜਾਵੇ ॥ —

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

- ੧੭ ਭਦ ਓਹ ਜਿਸੁ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੈ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਣੀ
 ਚੱਕੇ ਹੋਏ ਉਸ ਜਾਗਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਖੋਪਰੀ ਦੀ ਕਹਾਉਂਦੀ, ਅਰ ਇਬ-
 ੧੮ ਰਾਨੀ ਵਿਖੇ ਭਿਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਗਲਗਭਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ
 ਉਨੀਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੀ ਪੁਰ ਕਿੱਲਿ-
 ੧੯ ਆ; ਇੱਕ ਇੱਧਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉੱਧਰ, ਅਰ ਜਿਸੁ ਗੱਭੇ। ਅਰ
 ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਇੱਕ ਨਾਉਂ ਪੜੀ ਲਿਖਕੇ ਸੁਣੀ ਪੁਰ ਲਾਈ। ਉਸ
 ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾ, ਜੋ ਜਿਸੁ ਨਾਮਰੀ ਯਹੂਦੀਆਂ
 ੨੦ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ। ਭਦ ਉਸ ਨਾਉਂ ਪੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਯਹੂਦੀਆਂ
 ਨੈ ਬਾਰਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਜਿਸੁ ਸੁਣੀ
 ਪੁਰ ਕਿੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸਾ, ਨਗਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਅਰ ਉਹ ਇਬ-
 ੨੧ ਰਾਨੀ ਅਰ ਯੂਨਾਨੀ ਅਰ ਰੂਮੀ ਭਾਖਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ-
 ਆ ਸਾ। ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਪਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਪਿਲਾ-
 ਤੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾ ਲਿਖੋ;
 ਪਰ ਇਹ, ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਂ।
 ੨੨ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ, ਸੇ ਲਿਖਿਆ।
 ੨੩ ਉਪਰੰਦ ਸਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਜਿਸੁ ਨੂੰ ਸੁਣੀ ਪੁਰ ਕਿੱਲਿਆ, ਤਾਂ
 ਉਸ ਦੇ ਬਸਤਰ ਲੈਕੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਕੀਤੇ, ਅਰ ਹਰੇਕ ਸਪਾਹੀ ਨੂੰ
 ਇੱਕ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪਹੁੰਚਿਆ; ਉਸ ਦਾ ਕੁੜਤਾ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ।
 ਅਰ ਉਹ ਕੁੜਤਾ ਸੀਤੇ ਬਿਨਾ ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਰਾ ਬੁਲਿਆ ਹੋਇਆ
 ੨੪ ਸਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਨੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ
 ਫਾੜਿਯੇ; ਬਲਕ ਇਸ ਪੁਰ ਗੁਣਾ ਪਾਇਯੇ, ਜੋ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ
 ਲੱਭੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ, ਜੋ ਉਨੀਂ
 ਮੇਰੇ ਬਸਤਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ, ਅਰ ਮੇਰੇ ਕੁੜਤੇ ਪੁਰ ਗੁ-
 ਣਾ ਪਾਇਆ, ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਸੇ ਸਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਭਿਗ ਹੀ ਕੀ-
 ੨੫ ਤਾ। ਭਦੋਂ ਜਿਸੁ ਦੀ ਸੁਣੀ ਪਾਸ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਅਰ